

vaného nároku nebo požadovaného pořadí a že takovým průkazem zpravidla bude vykonatelný platební rozkaz aneb výkaz nedoplatků. Avšak podle § 265 zák. č. 76/27 sb. z. a n. požívají přednostního zastavního práva i nedoplatky, u nichž splatnost nastala podle § 270 cit. zák., i když daň nebyla ještě předepsána. U takových nedoplatků nelze požadovati platební rozkaz a ani výkaz nedoplatků, nýbrž tu stačí jejich přihláška, jsou-li z ní patrný podmínky pro požadované přednostní pořadí, a vyhovuje-li přihláška i po formální stránce zákonným předpisům. To však bylo v souzeném případě dodrženo. Tu nestačí, podá-li věřitel proti takové přihlášce odpor jen z formální příčiny, že nebyl připojen výkaz nedoplatků, když ani netvrdí, že přihláška je věcně nesprávná, a uvede jen, že část požadovaných daní nebyla ještě předepsána. To k opodstatnění odporu nestačí a právem proto rekursní soud usnesení exekučního soudu změnil. Dovolací rekurentka marně poukazuje k odst. (3) § 270 c. zák., který má na zřeteli jen doplatky, jež se objevily potřebnými i při řádném a včasném placení se zřetelem k pozdějšímu (vyššímu) předpisu, avšak na všeobecné zásadě o způsobu placení daně, vyslovené v odst. (1) l. c. nic nemění.

Čís. 12881.

Neúplnost řízení jest nezákonností [§ 46 (2) zák. č. 100/1931] jen, nebyly-li proti předpisu § 23 cit. zák. vyšetřeny všechny okolnosti a poměry důležité pro rozhodnutí.

Výpověď domovníka společného domu není důležitou změnou, nýbrž úkonem řádné správy.

Nelze docílit většiny, je-li každý spoluvlastník spoluvlastníkem z jedné polovice domu.

(Rozh. ze dne 6. října 1933, R I 877/33.)

Navrhovatelka Milada S-ová a odpůrce Karel Č. byli spoluvlastníky domu každý z polovice. Správa domu příslušela oběma spoluvlastníkům. Návrhu Milady S-ové, by jí bylo dáno svolení k výpovědi manželů P-ových z domovnického poměru a k výpovědi z bytu jim pronajatého a po případě k tomu, by se domáhala žalobou vyklizení manželů P-ových z bytu, soud prvního stádu vyhověl. Rekursní soud k rekursu Karla Č-a napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o dovolací rekurs proti usnesení rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení prvního soudu — takže rekurs k nejvyššímu soudu může býti podán jen pro nezákonnost, zřejmý rozpor se spisy nebo pro zmatečnost [§ 46 odst. (2) zák. ze dne 19. června 1931 č. 100 sb. z. a n.]. Zmatečnost vytýkána není, a nebyla shledána [§ 41 (4) zák. č. 100/1931 sb. z. a n.]. Nezákonnost by tu byla jen, kdyby šlo o po-

rušení zákona, ať již hmotného nebo formálního (rozh. čís. 11974 sb. n. s.). Stěžovatel spatřuje nezákonnost v tom, že soud rozhodl na základě výpovědi navrhovatelky, a že nevyslechl svědky nabídnuté stěžovatelem, v čemž uplatňuje též výtku neúplnosti řízení. — Neúplnost řízení by sice mohla založiti důvod nezákonnosti, ale jen tehdy, kdyby proti předpisu § 23 zák. čís. 100/1931 nebyly vyšetřeny všechny okolnosti a poměry důležité pro rozhodnutí. Tomu tak v tomto případě nebylo, neboť byly vyšetřeny všechny pro rozhodnutí podstatné okolnosti.

V tomto případě jde pouze o rozhodnutí, zda navrhovatelka jako spoluvlastnice domu je oprávněna dáti domovníku výpověď, ač jest jen spoluvlastnicí domu. — Nejde tu sice o důležité změny podle §§ 834 a 835 obč. zák. — jak mínil prvý soud —, nýbrž o úkon řádné správy podle § 833 obč. zák., ale i tu platí předpis § 835 obč. zák., pokud nelze mezi spoluvlastníky docílit většiny. Té zde docílit nelze, ježto každý jest spoluvlastníkem jedné poloviny domu (rozh. čís. 5558 sb. n. s.). Nižší soudy volným uvážením výsledků konaného šetření právem přiznaly navrhovatelce oprávnění dáti domovníku výpověď, takže ani v tomto směru nelze o nezákonnosti mluvit, a bylo proto dovolací rekurs zamítnouti.

Čís. 12882.

Zaměstnavatel, jenž opomenul přihlásiti zaměstnance k invalidnímu a starobnímu pojištění, jest mu práv náhradou škody z toho vzniklé podle předpisů občanského zákoníka, zvláště též podle jeho třicáté hlavy o náhradě škody.

(Rozh. ze dne 6. října 1933, R I 883/33.)

Žalobkyně domáhala se na žalovaných náhrady škody 400 Kč, ježto žalovaní, její bývalí zaměstnavatelé, ji nepřihlásili včas u okresní nemocenské pojišťovny, následkem čehož byl odmítnut její nárok na výbavné ve smyslu § 120 d) zák. čís. 184/28. *Procesní soud* první stolice žalobu zamítl. *Důvody*: Jest pravda, že zaměstnavatel jest povinen, by osoby u něho zaměstnané a pojistné povinnosti podléhající přihlásil u příslušné nemocenské pojišťovny ve smyslu § 17, 18 a 19 z. čís. sb. 221/24 v doslovu novely zák. čís. sb. 184/28. Škodlivé následky toho, že zaměstnavatel nesplnil povinnosti v těchto paragrafech uvedené, jsou výčetmo vyjmenovány v § 20 cit. zákona, kde zákon ukládá zaměstnavateli povinnost k náhradě pojišťovně, a § 260 cit. zák., kde zákon stanoví trestní sankce proti zaměstnavateli, který nevyhoví včas bez náležité omluvy povinnosti ohlašovací nařízené zákonem, nebo neučiní tak správně. Těmito zákonnými ustanoveními jsou všechny škodlivé následky pro opomenutí povinností uložených §§ 17, 18, 19 cit. zák. vyčerpány a žádné další následky nelze proto zaměstnavateli přičítati. Nelze proto v souzeném případě použití ustanovení všeobecných zákonných předpisů o náhradě škody, an onen speciální